Wizja 6000

Proponowane rozwiązanie jedenastopaństwowe dla pokojowego przywrócenia Wielkiego Izraela przed powrotem Mesjasza, Jezusa Chrystusa

Gdzie nie ma wizji, lud ginie:
ale kto przestrzega Prawa, ten jest szczęśliwy. Księga Przysłów 29:18

Błogosławiony naród, którego Bogiem jest Pan, i lud, który On wybrał na swoje dziedzictwo. Psalm 33:12

Rok gregoriański 2240

Rok gregoriański 2240 odpowiada hebrajskiemu rokowi 6000, który ma głębokie znaczenie teologiczne w judaizmie. Według klasycznych źródeł rabinicznych (takich jak Talmud i Zohar), hebrajski rok 6000 wyznacza ostateczny termin przyjścia Mesjasza i zapoczątkowania Ery Mesjańskiej.

Era Mesjańska: Zgodnie z tradycyjną żydowską eschatologią, stworzenie dzieli się na siedem tysiącleci. Pierwsze sześć eonów reprezentuje historię ludzkości, a siódmy to era „ szabatu ” i powszechnego pokoju.

Jedenaście stanów

Izrael , Egipt , Irak , Jordania , Kuwejt , Liban , Palestyna , Arabia Saudyjska , Syria , Turcja, Chrześcijanie

• Izrael – Tego dnia Pan zawarł przymierze z Abramem, mówiąc: Potomstwu twemu daję tę ziemię, od Rzeki Egipskiej aż do rzeki wielkiej, rzeki Eufrat: Kenitów, Kenizytów, Kadmonitów, Chetytów, Peryzzytów, Refaitów, Amorytów, Kananejczyków, Girgaszytów i Jebusytów. Tobie i potomstwu twemu po tobie dam ziemię, w której jesteś przybyszem, całą ziemię Kanaan, na własność wieczną, i będę ich Bogiem. Rodzaju 15:18-21 ; 17:8

• Egipt – Mieszkańcy terenów położonych na wschód od rzeki Nil mogą wyemigrować na zachód lub pójść w ślady Gibeonitów .

• Irak – Mieszkańcy terenów na południe i zachód od rzeki Eufrat mogą emigrować na północ i wschód lub pójść w ślady Gibeonitów .

• Jordania – Wszyscy mieszkańcy mogą wyemigrować do północno-wschodnich rejonów Syrii (powyżej rzeki Eufrat) lub pójść za przykładem Gibeonitów .

• Kuwejt – Mieszkańcy dotkniętej kryzysem północnej części prowincji Jahra mogą wyemigrować na południe lub pójść w ślady Gibeonitów .

• Liban – Wszyscy mieszkańcy mogą wyemigrować do północno-wschodnich rejonów Syrii (powyżej rzeki Eufrat) lub pójść za przykładem Gibeonitów .

• Palestyna – wszyscy mieszkańcy mogą imigrować na zachód od rzeki Nil lub do północno-wschodniego regionu Syrii (powyżej rzeki Eufrat) lub do południowej części Arabii Saudyjskiej lub pójść za przykładem Gibeonitów .

• Arabia Saudyjska – Mieszkańcy dotkniętej kryzysem północy mogą wyemigrować na południe lub pójść w ślady Gibeonitów .

• Syria – Mieszkańcy terenów na południe i zachód od rzeki Eufrat mogą emigrować na północ i wschód lub pójść za przykładem Gibeonitów .

• Turcja – Mieszkańcy dotkniętej klęską południowo-wschodniej części kraju mogą wyemigrować na północ lub pójść w ślady Gibeonitów .

• Chrześcijanie - Obywatele Królestwa Bożego powinni wytrwale głosić, ogłaszać i publikować ewangelię w pozostałych 10 stanach i wśród wszystkich narodów.

Wy jesteście solą ziemi; lecz jeśli sól utraci swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie przyda, tylko na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi. Wy jesteście światłością świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też świecy i nie stawia jej pod korcem, ale na świeczniku, i świeci wszystkim, którzy są w domu. Tak niech świeci wasza światłość przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie. Ewangelia Mateusza 5:13-16

A Jezus przyszedł i przemówił do nich tymi słowami: „ Dana mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata”. Amen. Ewangelia Mateusza 28:18-20

A Ewangelia musi być najpierw głoszona wszystkim narodom. Ewangelia Marka 13:10

I rzekł im: Idźcie na cały świat i głoście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu. Kto uwierzy i ochrzczony zostanie, będzie zbawiony; ale kto nie uwierzy, będzie potępiony. A te znaki towarzyszyć będą tym, którzy uwierzą: w imię moje demony wyganiać będą; nowymi językami mówić będą; węże brać będą; i choćby co zatrutego wypili, nie zaszkodzi im; na chorych ręce kłaść będą, a ci wyzdrowieją. A gdy Pan do nich przemówił, został wzięty w górę do nieba i zasiadł po prawicy Boga. A oni poszli i głosili Ewangelię wszędzie, a Pan współdziałał z nimi i potwierdzał słowo znakami, które mu towarzyszyły. Amen. Mk 16:15-20

Gdy więc się zebrali, pytali Go, mówiąc: Panie, czy w tym czasie przywrócisz królestwo Izraelowi? A On im rzekł: Nie wasza to rzecz znać czasy i chwile, które Ojciec ustanowił swoją władzą. Ale otrzymacie moc Ducha Świętego, gdy zstąpi na was, i będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi. Dzieje Apostolskie 1:6-8

Następnie Barnaba udał się do Tarsu, aby szukać Saula. A gdy go znalazł, przyprowadził go do Antiochii. I tak się stało, że przez cały rok gromadzili się w kościele i nauczali wielu ludzi. I właśnie w Antiochii po raz pierwszy nazwano uczniów chrześcijanami. Dzieje Apostolskie 11:25-26 (Starożytna Antiochia leży pod dzisiejszym miastem Antakya w prowincji Hatay w południowej Turcji).

Dlatego prawo było naszym nauczycielem, który miał nas doprowadzić do Chrystusa, abyśmy zostali usprawiedliwieni z wiary. Lecz gdy wiara nadeszła, nie jesteśmy już pod opieką nauczyciela. Wszyscy bowiem jesteście synami Bożymi przez wiarę w Chrystusa Jezusa. Bo wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa. Nie ma już Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, wszyscy bowiem jesteście kimś jednym w Chrystusie Jezusie. A jeśli należycie do Chrystusa, to jesteście potomstwem Abrahama i dziedzicami według obietnicy. Galacjan 3:24-29

Wreszcie, bracia moi, bądźcie mocni w Panu i w potędze Jego mocy. Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła zasadzkom diabła. Gdyż nie toczymy boju z krwią i ciałem, lecz ze zwierzchnościami, ze władzami, ze władcami ciemności tego świata, ze złymi duchami w okręgach niebieskich. Dlatego weźcie na siebie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić opór w dniu złym i, dokonawszy wszystkiego, ostać się. Stańcie więc, opasawszy biodra wasze prawdą i oblókłszy pancerz sprawiedliwości; A nogi wasze obute w gotowość ewangelii pokoju; A przede wszystkim, weźcie tarczę wiary, którą będziecie mogli zgasić wszystkie rozżarzone pociski niegodziwca. Weźcie też hełm zbawienia i miecz Ducha, którym jest Słowo Boże. W każdej modlitwie i prośbie módlcie się w Duchu i czuwajcie nad tym z całą wytrwałością i błaganiem za wszystkich świętych, a także za mnie, abym mógł otworzyć usta moje i z odwagą głosić tajemnicę ewangelii, dla której jestem posłem w więzach, abym mógł głosić ją śmiało, jak powinienem mówić. List do Efezjan 6:10-20

Ale wy jesteście rodem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym, abyście rozgłaszali cnoty tego, który was powołał z ciemności do cudownej swojej światłości. Wy, którzy niegdyś nie byliście ludem, ale teraz jesteście ludem Bożym, dla których nie było miłosierdzia, ale teraz miłosierdzia dostąpiliście. 1 Piotra 2:9-10

Przykład Gibeonitów

Jozue 9
1 I stało się, gdy usłyszeli o tym wszyscy królowie, którzy byli po tej stronie Jordanu, na górach, w dolinach i na wszystkich wybrzeżach Wielkiego Morza naprzeciw Libanu: Chetyci, Amoryci, Kananejczycy, Peryzzyci, Chiwwici i Jebusyci,
2 Zebrali się, aby walczyć z Jozuem i z Izraelem, jednomyślnie.
3 A gdy mieszkańcy Gibeonu usłyszeli, co Jozue uczynił Jerychowi i Aj,
4 Pracowali chętnie, poszli i zachowywali się, jakby byli ambasadorami, i wzięli na osły stare worki i bukłaki po winie, stare, podarte i zawiązane;
5 A na nogach mieli stare obuwie i znoszone ubrania, a cały ich chleb, który spożywali, był suchy i spleśniały.

6 Potem przyszli do Jozuego do obozu w Gilgal i rzekli do niego i do mężów izraelskich: Przybywamy z dalekiego kraju; zawrzyjcie więc z nami przymierze.
7 Wtedy mężowie izraelscy rzekli do Chiwwitów: Być może mieszkacie wśród nas, jakże więc mamy zawrzeć z wami przymierze?
8 I rzekli do Jozuego: Jesteśmy twoimi sługami. A Jozue rzekł do nich: Kim jesteście i skąd przybywacie?
9 I rzekli do niego: Z bardzo dalekiego kraju przybyli twoi słudzy w imię Pana, Boga twego. Słyszeliśmy bowiem sławę Jego i wszystko, co uczynił w Egipcie.
10 I wszystko, co uczynił dwom królom amoryckim, którzy mieszkali za Jordanem, Sihonowi, królowi Cheszbonu, i Ogowi, królowi Baszanu, który mieszkał w Asztarot.
11 Przeto starsi nasi i wszyscy mieszkańcy naszego kraju powiedzieli nam: Weźcie ze sobą żywność na drogę i wyjdźcie im naprzeciw, i powiedzcie im: Jesteśmy waszymi sługami, zawrzyjcie więc z nami przymierze.
12 Ten chleb, który zabraliśmy ze sobą na ciepło z naszych domów, aby nas pożywić, gdy wyszliśmy, aby do was pójść, a teraz jest suchy i spleśniały.
13 A te bukłaki, które napełniliśmy winem, były nowe, a oto są rozdarte; a nasze szaty i nasze buty zużyły się na skutek bardzo długiej podróży.
14 A mężowie ci wzięli ze sobą zapasy żywności i nie pytali ust Pana o radę.
15 Jozue zawarł z nimi pokój i zawarł z nimi przymierze, że zachowa ich przy życiu; książęta zaś zgromadzenia złożyli im przysięgę.
16 A gdy po upływie trzech dni zawarli z nimi przymierze, usłyszeli, że są oni ich sąsiadami i że mieszkają wśród nich.
17 I wyruszyli synowie Izraela i trzeciego dnia przybyli do swoich miast. A miastami ich były: Gibeon, Kefira, Beerot i Kiriat-Jearim.
18 Lecz synowie Izraela nie zabili ich, gdyż książęta zgromadzenia złożyli im przysięgę na Pana, Boga Izraela. A całe zgromadzenie szemrało przeciwko książętom.
19 Lecz wszyscy książęta rzekli do całego zgromadzenia: Złożyliśmy im przysięgę na Pana, Boga Izraela, dlatego teraz nie możemy ich tknąć.
20 Tak im uczynimy i pozostawimy ich przy życiu, aby nie spadł na nas gniew z powodu przysięgi, którą im złożyliśmy.
21 A książęta powiedzieli im: Zostawcie ich przy życiu, lecz niech będą rąbaczami drzewa i nosicielami wody dla całego zgromadzenia, jak im książęta obiecali.
22 Wtedy Jozue przywołał ich i rzekł do nich: Czemu nas oszukaliście, mówiąc: Jesteśmy bardzo daleko od was, podczas gdy wy mieszkacie wśród nas?
23 Teraz więc jesteście przeklęci i nikt z was nie będzie wolny od obowiązku niewolnika, drwala i noszącego wodę dla domu Boga mojego.
24 I odpowiedzieli Jozuemu, mówiąc: Ponieważ doniesiono twoim sługom, że Pan, twój Bóg, nakazał swemu słudze Mojżeszowi, aby wam dał całą tę ziemię i aby wytracił wszystkich mieszkańców tej ziemi przed wami, przeto bardzo się baliśmy o nasze życie z waszego powodu i uczyniliśmy to.
25 A teraz, oto, jesteśmy w twojej ręce; uczyń z nami to, co wydaje ci się dobre i słuszne.
26 I tak im uczynił, i wyrwał ich z ręki synów izraelskich, tak że ich nie zabili.
27 I uczynił ich Jozue w tym dniu drwalami i noszącymi wodę dla zgromadzenia i dla ołtarza Pańskiego, aż do dnia dzisiejszego, na miejscu, które Pan wybierze.

Jozue 10
1 A gdy Adonizedek, król Jerozolimy, usłyszał, że Jozue zdobył Aj i obłożył je klątwą; tak jak uczynił Jerychu i jego królowi, tak uczynił Aj i jego królowi; a także, że mieszkańcy Gibeonu zawarli pokój z Izraelitami i zamieszkali wśród nich,

2 I bardzo się bali, gdyż Gibeon był miastem wielkim, jak jedno z miast królewskich, większym od Aj, a wszyscy jego mężowie byli waleczni.
3 Dlatego Adonizedek, król Jerozolimy, posłał do Hohama, króla Hebronu, do Pirama, króla Jarmutu, do Jafii, króla Lakiszu, i do Debira, króla Eglonu, z tą wiadomością:
4 Przybądźcie do mnie i pomóżcie mi, abyśmy mogli zdobyć Gibeon, gdyż zawarł pokój z Jozuem i synami izraelskimi.
5 Wtedy pięciu królów amoryckich: król Jerozolimy, król Hebronu, król Jarmutu, król Lakisz i król Eglonu, zebrało się i wyruszyło wraz z całym swym wojskiem. Rozłożyli się obozem przed Gibeonem i prowadzili przeciwko niemu wojnę.
6 Wtedy mężowie z Gibeonu posłali do Jozuego do obozu w Gilgal, mówiąc: Nie zwalniaj ręki swojej od sług twoich! Przybądź do nas szybko, wybaw nas i pomóż nam, gdyż wszyscy królowie amoryccy, którzy mieszkają w górach, zebrali się przeciwko nam.
7 Wyruszył więc Jozue z Gilgal, on i cały lud wojenny z nim oraz wszyscy dzielni mężowie.
8 I rzekł Pan do Jozuego: Nie bój się ich, gdyż wydałem ich w twoją rękę. Nikt z nich nie ostoi się przed tobą.
9 Wtedy Jozue przybył do nich niespodziewanie i szedł z Gilgal całą noc.
10 A Pan napełnił ich postrachem na oczach Izraela i zadał im wielką klęskę pod Gibeonem. A ścigano ich drogą wiodącą do Bet-choron i bito aż do Azeki i Makkedy.
11 A gdy uciekali przed Izraelem i schodzili ku Bet-Choron, Pan zrzucał na nich z nieba wielkie kamienie aż do Azeki, tak że wyginęli. Więcej ich zginęło od kamieni gradowych, niż Izraelici zabili mieczem.
12 Wtedy rzekł Jozue do Pana w dniu, w którym Pan wydał Amorytów w ręce Izraelitów, i rzekł w obecności Izraelitów: Słońce, stań spokojnie nad Gibeonem, a ty, księżycu, w dolinie Ajjalon.
13 I słońce stanęło w miejscu, a księżyc stał, aż lud pomścił się na swoich wrogach. Czyż nie jest to zapisane w Księdze Jaszera? I słońce stanęło w miejscu na środku nieba i nie spieszyło się z zachodem przez prawie cały dzień.
14 I nie było takiego dnia ani przedtem, ani potem, aby Pan wysłuchał głosu człowieka. Pan bowiem walczył za Izraela.
15 Potem Jozue i cały Izrael z nim wrócili do obozu w Gilgal.
16 Pięciu królów jednak uciekło i ukryło się w jaskini w Makkedzie.
17 I doniesiono Jozuemu: Pięciu królów znalazło się ukrytych w jaskini w Makkedzie.
18 I rzekł Jozue: Wtoczcie wielkie kamienie na wejście do jaskini i postawcie przy niej ludzi, aby ich strzegli.
19 Nie bądźcie wytrwali, lecz ścigajcie waszych wrogów, a ostatnich z nich zabijajcie i nie pozwalajcie im wejść do ich miast, gdyż Pan, Bóg wasz, wydał ich w wasze ręce.
20 Gdy więc Jozue i synowie Izraela dokonali na nich wielkiej rzezi, aż zostali wytępieni, reszta, która z nich pozostała, schroniła się w warownych miastach.
21 Potem cały lud powrócił w pokoju do obozu Jozuego w Makkedzie. Nikt nie rzekł nic złego do nikogo z Izraelitów.
22 Wtedy rzekł Jozue: Otwórzcie wejście do jaskini i wyprowadźcie do mnie tych pięciu królów z jaskini.
23 I tak uczynili, i wyprowadzili do niego z jaskini owych pięciu królów: króla Jerozolimy, króla Hebronu, króla Jarmutu, króla Lakisz i króla Eglonu.
24 A gdy przyprowadzono tych królów do Jozuego, Jozue wezwał wszystkich mężów izraelskich i rzekł do dowódców wojowników, którzy mu towarzyszyli: „Zbliżcie się i postawcie swoje nogi na karkach tych królów!”. I zbliżyli się i postawili swoje nogi na ich karkach.
25 I rzekł do nich Jozue: Nie bójcie się i nie lękajcie się, bądźcie mocni i mężni, bo tak uczyni Pan wszystkim waszym wrogom, z którymi będziecie walczyć.

26 Potem Jozue poraził ich i zabił, i powiesił ich na pięciu drzewach, i wisieli na drzewach aż do wieczora.
27 A gdy słońce zachodziło, Jozue rozkazał zdjąć ich z drzew i wrzucić do jaskini, w której się ukrywali, a wejście do jaskini zapełniono wielkimi kamieniami, które pozostały tam aż do dnia dzisiejszego.
28 Tego dnia Jozue zdobył Makkedę i pobił ją ostrzem miecza, a króla jej obłożył klątwą, ich samych oraz wszystkich ludzi, którzy w niej byli, nie pozostawiając nikogo przy życiu. I uczynił z królem Makkedy to, co uczynił z królem Jerycha.
29 Potem Jozue i cały Izrael z nim wyruszył z Makkedy do Libny i walczył przeciwko Libnie.
30 I wydał Pan także miasto Jerycho wraz z jego królem w ręce Izraela. I wybił je ostrzem miecza wraz ze wszystkimi ludźmi, którzy w nim byli, i nie pozostawił w nim nikogo przy życiu, lecz postąpił z królem jego tak, jak postąpił z królem Jerycha.
31 Potem Jozue i cały Izrael z nim wyruszył z Libny do Lakisz, rozłożył się obozem przeciwko niemu i walczył przeciwko niemu.
32 A Pan wydał Lakisz w ręce Izraela. Zdobyli je na drugi dzień i wybili ostrzem miecza wszystkie dusze, które w nim były, tak jak uczynił z Libną.
33 Wtedy Horam, król Gezer, przybył, aby wspomóc Lakisz, lecz Jozue pobił go i jego lud, tak że nie ocalał nikt.
34 Z Lakisz wyruszył Jozue do Eglonu, a z nim cały Izrael. Rozbili obóz przeciwko niemu i walczyli przeciwko niemu.
35 I zdobyli je tego dnia i wybili ostrzem miecza, a wszystkie dusze, które w nim były, obłożył klątwą tego dnia, tak jak uczynił z Lakisz.
36 Jozue zaś i cały Izrael z nim wyruszyli z Eglonu do Hebronu i walczyli przeciwko niemu.
37 I zdobyli je, i wybili je ostrzem miecza, i jego króla, i wszystkie jego miasta, i wszystkich ludzi, którzy w nich byli, nie pozostawiając nikogo przy życiu, tak jak uczynił Eglonowi, lecz je całkowicie zniszczył i wszystkich ludzi, którzy w nim byli.
38 Jozue zaś i cały Izrael z nim wrócili do Debiru i walczyli przeciwko niemu.
39 I zdobył je wraz z jego królem i wszystkimi jego miastami; i wybił ich ostrzem miecza, i obłożył klątwą wszystkich ludzi, którzy w nim byli, nie pozostawiając nikogo przy życiu. Jak uczynił z Hebronem, tak uczynił z Debirem i jego królem, jak uczynił również z Libną i jej królem.
40 I pobił Jozue cały kraj górzysty, Południe, Dolinę i Źródła oraz wszystkich ich królów. Nie pozostawił nikogo przy życiu, lecz obłożył klątwą wszystko, co żyło, jak rozkazał Pan, Bóg Izraela.
41 I pobił ich Jozue od Kadesz-Barnea aż do Gazy, i cały kraj Goszen aż do Gibeonu.
42 Wszystkich tych królów i ich ziemię zdobył Jozue naraz, bo Pan, Bóg Izraela, walczył za Izraela.
43 Potem Jozue i cały Izrael z nim wrócili do obozu w Gilgal.

Czasy pogan

I padną od ostrza miecza, i zostaną uprowadzeni w niewolę do wszystkich narodów, a Jerozolima będzie deptana przez pogan, aż czasy pogan się dopełnią. Łukasza 21:24

„Czasy pogan” to biblijny termin proroczy z Ewangelii Łukasza 21:24. Opisuje on okres historyczny, w którym narody nieżydowskie (pogańskie) sprawują polityczną dominację nad Jerozolimą i sprawami światowymi. Naukowcy na ogół uważają, że epoka ta rozpoczęła się wraz z niewolą babilońską w 586 r. p.n.e. i trwa do powrotu Chrystusa.

Kluczowe elementy koncepcji:

Pochodzenie w proroctwie: Fraza ta została najsłynniej użyta przez Jezusa w Mowie na Górze Oliwnej, gdzie przepowiedział, że Jerozolima będzie „deptana przez pogan, aż czasy pogan przeminą".

Wizje Daniela: Koncepcja ta jest ściśle związana z proroctwami z Księgi Daniela 2, które opisują kolejne światowe imperia pogańskie (począwszy od Babilonu), które ostatecznie zostaną zastąpione wiecznym królestwem Bożym.

Bibliści i eschatolodzy często dzielą „czasy pogan" na kilka koncepcji teologicznych:

Dominacja polityczna: Historyczna rzeczywistość, w której Jerozolima znajdowała się pod kontrolą obcych mocarstw, począwszy od Babilończyków i Rzymian, aż po kolejne imperia na przestrzeni dziejów.

Era Kościoła: Okres, w którym przesłanie ewangelii dotarło przede wszystkim do narodów nieżydowskich.

„Czasy" kontra „Pełnia": Niektórzy teologowie rozróżniają między „czasami pogan" (fizyczną osią czasu rządów politycznych) a „pełnią pogan" (wspomnianą w Liście do Rzymian 11:25, gdzie mowa jest o całkowitym duchowym zgromadzeniu wierzących nie-Żydów w Bożym planie zbawienia).

Pełnia pogan

Nie chcę bowiem, bracia, abyście nie wiedzieli o tej tajemnicy, abyście nie uważali się za mądrych; że ślepota dotknęła część Izraela, dopóki nie wejdzie pełnia pogan. I w ten sposób cały Izrael będzie zbawiony, jak napisano: Przyjdzie z Syjonu Wybawiciel i odwróci bezbożność od Jakuba (Rzymian 11:25-26).

„Pełnia pogan" to prorocza koncepcja zawarta w Biblii Króla Jakuba, głównie w Liście do Rzymian 11:25. Odnosi się ona do okresu, w którym Ewangelia jest głoszona głównie poganom. Era ta zakończy się, gdy wyznaczona przez Boga liczba pogan uwierzy w Chrystusa, pozwalając Bogu ponownie skupić się na zbawieniu Izraela.

Kluczowe elementy koncepcji:

Podstawowy fragment Pisma Świętego: W Liście do Rzymian 11:25 apostoł Paweł objawia Kościołowi „tajemnicę": „że ślepota dotknęła częściowo Izraela, dopóki nie wejdzie pełnia pogan". Oznacza to, że tymczasowe duchowe zatwardziałość Izraela służy pewnemu celowi – otwiera drzwi poganom (światu nieżydowskiemu), aby mogli otrzymać zbawienie i stać się częścią rodziny Bożej.

Grecki rdzeń: Słowo „pełnia" w tym kontekście jest tłumaczeniem greckiego słowa pleroma, które oznacza pełną liczbę, dopełnienie lub obfitość. Ogólnie odnosi się do pełnego, kompletnego żniwa pogan, które Bóg zamierza zbawić w obecnej erze Kościoła.

Związek z „Czasami Pogan":
Koncepcja ta nawiązuje do Ewangelii Łukasza 21,24, gdzie Jezus mówi o „czasach pogan" – długim okresie dominacji pogan nad Jerozolimą i narodem żydowskim. „Pełnia pogan" oznacza zakończenie

tej ery, po której ślepota Izraela zostanie zniesiona, aby „cały Izrael został zbawiony", jak czytamy w Liście do Rzymian 11,26.

Ewangelia Mateusza 24

1 A gdy Jezus wyszedł i odszedł ze świątyni, przystąpili do Niego Jego uczniowie, aby Mu pokazać budowle świątyni.
2 A Jezus rzekł do nich: Czy nie widzicie tego wszystkiego? Zaprawdę, powiadam wam, nie zostanie tu kamień na kamieniu, który by nie został zwalony.
3 A gdy siedział na Górze Oliwnej, przystąpili do Niego uczniowie na osobności i pytali: Powiedz nam, kiedy to nastąpi i jaki będzie znak Twego przyjścia i końca świata?
4 A Jezus im odpowiedział i rzekł: Uważajcie, żeby was kto nie zwiódł.
5 Bo wielu przyjdzie pod moim imieniem, mówiąc: Ja jestem Chrystusem. I wielu w błąd wprowadzą.
6 Będziecie słyszeć o wojnach i wieściach wojennych. Uważajcie, abyście się nie trwożyli. To wszystko musi się stać, ale to jeszcze nie koniec.
7 Powstanie bowiem naród przeciwko narodowi i królestwo przeciwko królestwu, i będzie głód, i zaraza, i trzęsienia ziemi miejscami.
8 To wszystko jest początkiem boleści.
9 Wtedy wydadzą was na udrękę i będą was zabijać, i będziecie w nienawiści u wszystkich narodów z powodu imienia mojego.
10 Wtedy wielu się zgorszy i będą się wzajemnie wydawać, i jedni drugich nienawidzić.
11 I powstanie wielu fałszywych proroków i wielu w błąd wprowadzą.
12 A ponieważ nieprawość się rozmnoży, przeto miłość wielu oziębnie.
13 Lecz kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony.
14 A ta ewangelia o Królestwie będzie głoszona po całej ziemi na świadectwo wszystkim narodom. I wtedy nadejdzie koniec.
15 Gdy więc ujrzycie obrzydliwość spustoszenia, o której mówił prorok Daniel, stojącą na miejscu świętym (kto czyta, niech rozumie),
16 Wtedy ci, którzy są w Judei, niech uciekają w góry!
17 Kto będzie na dachu, niech nie schodzi, aby zabrać cokolwiek ze swego domu.
18 A ten, kto będzie na polu, niech nie wraca, żeby wziąć swoje szaty.
19 Biada brzemiennym i karmiącym w owych dniach!
20 Módlcie się jednak, aby ucieczka wasza nie wypadła zimą albo w dzień szabatu.
21 Wtedy bowiem nastąpi wielki ucisk, jakiego nie było od początku świata aż dotąd i jakiego nie będzie.
22 A gdyby nie były skrócone owe dni, żadna istota nie byłaby ocalona. Lecz ze względu na wybranych owe dni zostaną skrócone.
23 Jeśli wam wtedy ktoś powie: Oto tu jest Chrystus albo tam – nie wierzcie.
24 Powstaną bowiem fałszywi Chrystusowie i fałszywi prorocy i działać będą wielkie znaki i cuda, by w błąd wprowadzić, o ile to możliwe, także wybranych.
25 Oto już wam powiedziałem.
26 Jeśli więc wam powiedzą: Oto jest na pustyni – nie wychodźcie; oto jest w kryjówce – nie wierzcie.
27 Albowiem jak błyskawica zabłyśnie od wschodu i świeci aż ku zachodowi, tak będzie z przyjściem Syna Człowieczego.
28 Bo gdzie jest padlina, tam się i orły zgromadzą.
29 A zaraz po ucisku owych dni słońce się zaćmi i księżyc nie da swego blasku, gwiazdy będą spadać z nieba, a moce niebieskie zostaną wstrząśnięte.

30 A wtedy ukaże się na niebie znak Syna Człowieczego. I wtedy będą lamentować wszystkie plemiona ziemi, i ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego na obłokach niebieskich z wielką mocą i chwałą.
31 I pośle On aniołów swoich z trąbą o głosie potężnym, i zgromadzą wybranych Jego z czterech stron świata, od jednego krańca nieba aż do drugiego.
32 A od figowego drzewa uczcie się podobieństwa! Gdy gałąź jego już staje się miękka i wypuszcza liście, poznajecie, że blisko jest lato.
33 Tak i wy, gdy ujrzycie to wszystko, wiedzcie, że blisko jest, u drzwi.
34 Zaprawdę powiadam wam: Nie przeminie to pokolenie, aż się to wszystko stanie.
35 Niebo i ziemia przeminą, ale słowa moje nie przeminą.
36 Lecz o dniu owym i godzinie nikt nie wie, nawet aniołowie niebiescy, tylko sam Ojciec mój.
37 A jak było za dni Noego, takie będzie przyjście Syna Człowieczego.
38 Albowiem jak w dniach przed potopem jedli i pili, żenili się i za mąż wydawali, aż do dnia, w którym Noe wszedł do arki,
39 I nie spostrzegli się, aż przyszedł potop i pochłonął wszystkich, tak będzie i z przyjściem Syna Człowieczego.
40 Wtedy dwóch będzie na polu: jeden będzie wzięty, a drugi zostawiony.
41 Dwie kobiety będą mleć na żarnach: jedna będzie wzięta, a druga zostawiona.
42 Czuwajcie więc, bo nie wiecie, której godziny Pan wasz przyjdzie.
43 A wiedzcie o tym, że gdyby gospodarz wiedział, o której porze złodziej przyjdzie, na pewno by czuwał i nie pozwoliłby włamać się do swego domu.
44 Dlatego i wy bądźcie gotowi, bo w chwili, której się nie domyślacie, Syn Człowieczy przyjdzie.
45 Kto więc jest sługą wiernym i roztropnym, którego pan ustanowił zarządcą nad swoją służbą, aby im dawał pokarm na czas?
46 Szczęśliwy ów sługa, którego pan jego, gdy przyjdzie, zastanie tak czyniącego.
47 Zaprawdę powiadam wam: Ustanowi go zarządcą nad całym swoim mieniem.
48 Lecz jeśli ów zły sługa powie w sercu swoim: Mój pan zwleka z przyjściem,
49 I zacznie bić współsługi swoje, jeść i pić z pijakami,
50 Pan sługi tego przyjdzie w dniu, którego się nie spodziewa, i o godzinie, której nie zna,
51 I pozbawią go czci, i wyznaczą mu los z obłudnikami; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów.

Ewangelia Marka 13

1 A gdy wychodził ze świątyni, rzekł do Niego jeden z Jego uczniów: Nauczycielu, patrz, co to za kamienie i co za budowle!
2 A Jezus mu odpowiedział: Widzisz te wielkie budowle? Nie zostanie z nich kamień na kamieniu, który by nie został zwalony.
3 A gdy siedział na Górze Oliwnej naprzeciw świątyni, Piotr, Jakub, Jan i Andrzej pytali Go na osobności:
4 Powiedz nam, kiedy to nastąpi i jaki będzie znak, gdy to wszystko się spełni?
5 A Jezus im odpowiedział i rzekł: Uważajcie, żeby was kto nie zwiódł.
6 Albowiem wielu przyjdzie pod moim imieniem, mówiąc: Ja jestem Chrystusem. I wielu zwiodą.
7 A gdy usłyszycie o wojnach i wieściach wojennych, nie trwóżcie się. To bowiem musi się stać, ale to jeszcze nie koniec.
8 Powstanie bowiem naród przeciwko narodowi i królestwo przeciwko królestwu, i będą trzęsienia ziemi miejscami, i będzie głód, i ucisk. To jest początek boleści.
9 Ale miejcie się na baczności, bo wydawać was będą sądom i w synagogach biczować was będą. I przed namiestnikami i królami będą was wodzić z mego powodu, na świadectwo przeciwko nim.
10 A Ewangelia musi być najpierw głoszona wszystkim narodom.

11 A gdy was prowadzić będą i wydawać, nie troszczcie się naprzód o to, co macie mówić, ani nie rozmyślajcie, ale mówcie wszystko, co wam będzie dane w owej chwili. Bo nie wy będziecie mówić, ale Duch Święty.
12 Brat wyda brata na śmierć, a ojciec syna; dzieci powstaną przeciwko rodzicom i o śmierć ich przyprawią.
13 I będziecie w nienawiści u wszystkich dla imienia mego. Lecz kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony.
14 Gdy zaś ujrzycie obrzydliwość spustoszenia, o której mówił prorok Daniel, stojącą tam, gdzie nie powinna (kto czyta, niech rozumie), wtedy ci, którzy będą w Judei, niech uciekają w góry.
15 A kto będzie na dachu, niech nie schodzi do domu i nie wchodzi do niego, aby cokolwiek zabrać z domu swego.
16 A kto będzie na polu, niech nie wraca, aby wziąć swoją szatę.
17 Biada zaś brzemiennym i karmiącym w owych dniach!
18 A módlcie się, aby ucieczka wasza nie wypadła zimą.
19 Albowiem w owych dniach nastąpi udręka, jakiej nie było od początku stworzenia, którego Bóg dokonał, aż dotąd i której nie będzie.
20 A gdyby Pan nie skrócił owych dni, nikt by nie ocalał. Lecz ze względu na wybranych, których obrał, skrócił te dni.
21 A jeśliby wam ktoś powiedział: Oto tu jest Chrystus, albo: Oto tam, nie wierzcie mu!
22 Powstaną bowiem fałszywi Chrystusowie i fałszywi prorocy i czynić będą znaki i cuda, aby zwieść, jeśli to możliwe, także wybranych.
23 Lecz uważajcie! Oto wszystko wam przepowiedziałem.
24 Lecz w owe dni, po tym ucisku, słońce się zaćmi i księżyc nie da swego blasku,
25 I gwiazdy niebieskie będą spadać, a moce, które są na niebie, zostaną wstrząśnięte.
26 A wtedy ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego w obłokach z wielką mocą i chwałą.
27 Wtedy pośle On aniołów swoich i zgromadzi wybranych swoich z czterech stron świata, od krańca ziemi aż do krańca nieba.
28 A od figowego drzewa uczcie się podobieństwa! Gdy już gałąź jego staje się miękka i wypuszcza liście, poznajecie, że blisko jest lato.
29 Tak i wy, gdy ujrzycie, że to się dzieje, wiedzcie, że blisko jest, u drzwi.
30 Zaprawdę powiadam wam: Nie przeminie to pokolenie, aż się to wszystko stanie.
31 Niebo i ziemia przeminą, ale słowa moje nie przeminą.
32 Lecz o dniu owym i godzinie nikt nie wie; ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko Ojciec.
33 Uważajcie, czuwajcie i módlcie się, bo nie wiecie, kiedy ten czas nadejdzie.
34 Albowiem Syn Człowieczy podobny jest do człowieka, który mając się udać w daleką podróż, zostawił swój dom, dał władzę sługom swoim i każdemu jego zajęcie, a odźwiernemu nakazał czuwać.
35 Czuwajcie więc, bo nie wiecie, kiedy pan domu przyjdzie: wieczorem czy o północy, czy o pianiu kogutów, czy rano.
36 Aby nie przyszedłszy niespodzianie, nie zastał was śpiących.
37 A co wam mówię, mówię wszystkim: Czuwajcie!

Łukasza 21

1 A spojrzawszy w górę, ujrzał bogaczy wrzucających swe dary do skarbony.
2 Widział też pewną ubogą wdowę, wrzucającą tam dwa grosze.
3 I rzekł: Zaprawdę powiadam wam, że ta uboga wdowa wrzuciła więcej niż wszyscy.
4 Wszyscy bowiem z tego, co im zbywało, wrzucili na ofiarę Bogu, ona zaś z niedostatku swego wrzuciła wszystko, co miała na utrzymanie.

5 A gdy niektórzy mówili o świątyni, że jest ozdobiona drogimi kamieniami i darami, rzekł:
6 A co do tych rzeczy, które widzicie, nadejdą dni, w których nie zostanie kamień na kamieniu, który by nie był zwalony.
7 I pytali Go, mówiąc: Nauczycielu, ale kiedy to nastąpi? I jaki będzie znak, gdy się to stanie?
8 A On rzekł: Uważajcie, żebyście nie zostali zwiedzeni. Albowiem wielu przyjdzie pod moim imieniem, mówiąc: Ja jestem Chrystusem. A czas się przybliża. Nie chodźcie więc za nimi.
9 Gdy zaś usłyszycie o wojnach i rozruchach, nie trwóżcie się; to bowiem musi się najpierw wydarzyć, ale koniec nie jest rychły.
10 Potem rzekł do nich: Powstanie naród przeciw narodowi i królestwo przeciw królestwu.
11 A miejscami będą wielkie trzęsienia ziemi, a także głód i zarazy; ukażą się straszne zjawiska i wielkie znaki na niebie.
12 Lecz przed tymi wszystkimi podniosą na was ręce i będą was prześladować. Wydawać was będą do synagog i więzień, wodzić was przed królów i namiestników z powodu mojego imienia.
13 I stanie się to dla was świadectwem.
14 Postanówcie więc w sercach waszych, aby nie rozmyślać przedtem nad tym, co macie odpowiadać.
15 Ja bowiem dam wam mowę i mądrość, której żaden z waszych przeciwników nie będzie mógł się sprzeciwić ani odeprzeć.
16 A będą was wydawać rodzice i bracia, krewni i przyjaciele; i niektórych z was osądzą śmiercią.
17 I będziecie w nienawiści u wszystkich z powodu imienia mego.
18 A włos z głowy wam nie zginie.
19 Przez cierpliwość swoją zyskajcie dusze swoje.
20 A gdy ujrzycie Jerozolimę otoczoną przez wojska, wtedy wiedzcie, że jej spustoszenie jest bliskie.
21 Wtedy ci, którzy są w Judei, niech uciekają w góry; a ci, którzy są w jej środku, niech wyjdą; a ci, którzy są w wioskach, niech do niej nie wchodzą.
22 Albowiem nadejdą dni pomsty, aby się wypełniło wszystko, co jest napisane.
23 Biada zaś brzemiennym i karmiącym w owych dniach, gdyż nastanie wielki ucisk w kraju i gniew na ten lud.
24 I padną od ostrza miecza, i zostaną uprowadzeni do niewoli między wszystkie narody, a Jerozolima będzie deptana przez pogan, aż czasy pogan się dopełnią.
25 Będą znaki na słońcu, księżycu i gwiazdach, a na ziemi trwoga narodów i bezradność, morze i fale będą się huczać.
26 Ludzie omdlewać będą ze strachu w oczekiwaniu tych rzeczy, które przyjdą na ziemię, bo moce niebieskie zostaną wstrząśnięte.
27 A wtedy ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego w obłoku z wielką mocą i chwałą.
28 A gdy się to zacznie dziać, wtedy nawróćcie się i podnieście głowy, bo wasze odkupienie jest bliskie.
29 I opowiedział im przypowieść: Oto drzewo figowe i wszystkie drzewa,
30 Kiedy już wypuszczają pędy, widzicie i sami wiecie, że lato jest już blisko.
31 Tak i wy, gdy ujrzycie, że to się dzieje, wiedzcie, że blisko jest królestwo Boże.
32 Zaprawdę powiadam wam: Nie przeminie to pokolenie, aż się wszystko stanie.
33 Niebo i ziemia przeminą, ale słowa moje nie przeminą.
34 Uważajcie na siebie, aby serca wasze nie były ociężałe wskutek obżarstwa i pijaństwa, i trosk doczesnych, żeby ów dzień nie przyszedł na was znienacka.
35 Bo przyjdzie ono jak sidło na wszystkich mieszkańców całej ziemi.
36 Czuwajcie więc i módlcie się cały czas, abyście mogli uniknąć tego wszystkiego, co nastąpi, i stanąć przed Synem Człowieczym.
37 A we dnie nauczał w świątyni, a na noc wychodził i przebywał na górze zwanej Oliwną.
38 A cały lud rano przychodził do Niego do świątyni, aby Go słuchać.

Pięcioksiąg

A Pan rzekł do Abrama: Wyjdź z ziemi twojej i od rodziny twojej, i z domu ojca twego do kraju, który ci wskażę. Uczynię z ciebie naród wielki, będę ci błogosławił i rozsławię imię twoje, i staniesz się błogosławieństwem. Będę błogosławił tym, którzy tobie błogosławią, a tym, którzy ci złorzeczą, i będę złorzeczył. I w tobie będą błogosławione wszystkie plemiona ziemi. Rodzaju 12:1-3

Tegoż dnia Pan zawarł przymierze z Abramem, mówiąc: Potomstwu twemu daję tę ziemię, od Rzeki Egipskiej aż do rzeki wielkiej, rzeki Eufrat: Kenitów, Kenizytów, Kadmonitów, Chetytów, Peryzzytów, Refaitów, Amorytów, Kananejczyków, Girgaszytów i Jebusytów. Rodzaju 15:18-21

I dam tobie i twemu potomstwu po tobie ziemię, w której jesteś przybyszem, całą ziemię Kanaan, na własność wieczną, i będę ich Bogiem. Rodzaju 17:8

I przemówił Bóg do Mojżesza i rzekł do niego: Ja jestem Pan. Ukazałem się Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi w imieniu Boga Wszechmogącego, lecz w imieniu moim JEHOWA nie byłem im znany. Ustanowiłem też z nimi moje przymierze, aby dać im ziemię Kanaan, ziemię ich pielgrzymowania, w której byli przybyszami. Wyjścia 6:2-4
Ja jestem Pan, Bóg wasz, który wyprowadził was z ziemi egipskiej, aby dać wam ziemię Kanaan i aby być waszym Bogiem. Księga Kapłańska 25:38

Zawróćcie i wyruszcie w drogę, idźcie na górę Amorytów i do wszystkich pobliskich miejsc, na równinie, w górach, w dolinie, na południu i nad morzem, do ziemi Kananejczyków i do Libanu, aż do wielkiej rzeki, rzeki Eufrat. Oto dałem wam tę ziemię. Wejdźcie i posiądźcie ziemię, którą Pan przysiągł dać waszym ojcom, Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi, i ich potomstwu po nich. Powtórzonego Prawa 1:7-8

Jeśli bowiem będziecie pilnie przestrzegać wszystkich tych przykazań, które ja wam nakazuję wypełniać, miłując Pana, Boga waszego, chodząc wszystkimi Jego drogami i przylgnąwszy do Niego, wtedy Pan wypędzi wszystkie te narody przed wami, a wy posiądziecie narody większe i potężniejsze od was samych. Każde miejsce, po którym stąpać będą wasze stopy, będzie wasze. Od pustyni i Libanu, od rzeki, rzeki Eufrat, aż do Morza Zachodniego będzie wasza granica. Nikt nie będzie mógł się przed wami ostać, gdyż Pan, Bóg wasz, włoży strach przed wami i lęk przed wami na całą ziemię, po której będziecie stąpać, jak wam zapowiedział. 5 Mojż. 11:22-25

Wstąp na tę górę Abarim, na górę Nebo, która jest w ziemi Moabu, naprzeciw Jerycha, i spójrz na ziemię Kanaan, którą Ja daję synom izraelskim w posiadanie. Powtórzonego Prawa 32:49

Historia

Po śmierci Mojżesza, sługi Pańskiego, Pan przemówił do Jozuego, syna Nuna, sługi Mojżesza, tymi słowami: Mojżesz, mój sługa, umarł; teraz więc wstań, przepraw się przez ten Jordan, ty i cały ten lud, do ziemi, którą Ja im daję, synom Izraela. Każde miejsce, na którym stąpnie twoja stopa, daję ci, jak powiedziałem Mojżeszowi. Od pustyni i tego Libanu aż do wielkiej rzeki, rzeki Eufrat, cała ziemia Hetytów i do wielkiego morza ku zachodowi słońca będzie twoja granica. Nikt nie będzie mógł stanąć przed tobą przez wszystkie dni twego życia. Jak byłem z Mojżeszem, tak będę z tobą: nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę. Bądźcie mocni i mężni, bo ty oddasz temu ludowi w dziedzictwo ziemię, którą przysiągłem dać ich ojcom. Jozuego 1:1-6

Oto zaś ziemie, które odziedziczyli synowie izraelscy w ziemi Kanaan, które kapłan Eleazar i Jozue, syn Nuna, oraz przywódcy rodów plemion izraelskich rozdzielili im w dziedzictwo. Jozuego 14:1

Dawid pobił także Hadadezera, syna Rechoba, króla Soby, gdy ten wyruszał, aby odzyskać swoją granicę nad rzeką Eufrat. 2 Samuela 8:3

Nawet o przymierzu, które zawarł z Abrahamem, i o przysiędze, którą dał Izaakowi. Ustanowił je dla Jakuba jako prawo, a dla Izraela jako wieczne przymierze, mówiąc: Tobie dam ziemię Kanaan, dział waszego dziedzictwa, gdyście byli w niej nieliczni, zaledwie garstka i przybysze. 1 Kronik 16:16-19

I pobił Dawid Hadarezera, króla Soby aż do Chamat, gdy ten wyruszył, aby umocnić swe panowanie nad rzeką Eufrat. 1 Kronik 18:3

Poezja

Błogosławiony naród, którego Bogiem jest Pan, i lud, który On wybrał na swoje dziedzictwo. Psalm 33:12

Które przymierze zawarł z Abrahamem i przysięgę swoją z Izaakiem, i ustanowił je dla Jakuba jako prawo, a dla Izraela jako wieczne przymierze, mówiąc: Tobie dam ziemię Kanaan, dział twojego dziedzictwa, gdy było ich niewielu w liczbie, tak, bardzo niewielu i przybyszów w niej. Psalm 105:9-12

On pobił wielkie narody i zabił potężnych królów: Sichona, króla Amorytów, i Oga, króla Baszanu, i wszystkie królestwa Kanaanu. I dał ich ziemię w dziedzictwo, dziedzictwo Izraelowi, ludowi swemu. Imię Twoje, Panie, trwa na wieki, a pamięć o Tobie, Panie, przez wszystkie pokolenia. Psalm 135:10-13

Proroctwo

A w owym dniu wyrośnie korzeń Jessego, który będzie znakiem ludu; do niego będą zwracać się poganie, a miejsce jego spoczynku będzie chwalebne. I stanie się w owym dniu, że Pan po raz drugi wyciągnie rękę, aby wykupić resztę ludu swego, która pozostanie z Asyrii i z Egiptu, i z Patros, i z Kusz, i z Elamu, i z Szinearu, i z Hamatu, i z wysp morskich. I podniesie sztandar dla narodów, i zbierze wygnańców z Izraela, i zgromadzi rozproszonych z Judy z czterech krańców ziemi. Izajasz 11:10-12

I stanie się w owym dniu, że Pan uderzy od koryta rzeki do potoku egipskiego, a wy, synowie Izraela, będziecie zebrani jeden po drugim. I stanie się w owym dniu, że zatrąbią w wielką trąbę i przyjdą ci, którzy byli gotowi zginąć w kraju asyryjskim, i wygnańcy w kraju egipskim, i pokłonią się Panu na świętej górze w Jerozolimie. Izajasz 27:12-13

Lecz teraz tak mówi Pan, który cię stworzył, Jakubie, i Ten, który cię ukształtował, Izraelu: Nie bój się, bo cię wykupiłem, nazwałem cię twoim imieniem; ty jesteś mój. Gdy będziesz przechodził przez wody, będę z tobą; i przez rzeki, nie zaleją cię; gdy będziesz szedł przez ogień, nie spłoniesz, i płomień nie zapłonie nad tobą. Bo Ja jestem Pan, twój Bóg, Święty Izraela, twój Zbawiciel: Dałem Egipt na twój okup, Etiopię i Sabę za ciebie. Ponieważ byłeś cenny w moich oczach, byłeś szanowany i umiłowałem cię: dlatego dam ludzi za ciebie i narody za twoje życie. Nie bój się, bo Ja

jestem z tobą. Przyprowadzę twoje potomstwo ze wschodu i zgromadzę cię z zachodu; powiem północy: Oddaj; i na południe, nie zatrzymuj się! Przyprowadź moich synów z daleka i moje córki z krańców ziemi, każdego, kto jest nazwany moim imieniem, bo stworzyłem go dla mojej chwały, ukształtowałem go, tak, uczyniłem go. Izajasz 43:1-7

Słuchajcie mnie, wyspy, i słuchajcie, ludy, z daleka. Pan powołał mnie z łona matki, z wnętrzności matki wspomniał moje imię. Uczynił usta moje jak ostry miecz, w cieniu ręki swojej mnie ukrył, uczynił ze mnie strzałę wypolerowaną, w kołczanie swoim mnie ukrył. I rzekł do mnie: Sługą moim jesteś, Izraelu, w którym będę wsławiony. Wtedy rzekłem: Daremnie się trudziłem, na próżno i na próżno zużyłem siły swoje. Lecz przecież mój sąd jest u Pana, a praca moja u Boga mojego. A teraz mówi Pan, który mnie ukształtował od łona matki na swego sługę, aby sprowadzić Jakuba z powrotem do Niego: Choćby Izrael nie został zebrany, jednak będę chwalony w oczach Pana, a Bóg mój będzie moją siłą. I rzekł: To za mało, że będziesz mi sługą do podźwignięcia pokoleń Jakuba i do odtworzenia ocalałych z Izraela. Uczynię cię światłością dla pogan, aby moje zbawienie dotarło aż do krańców ziemi. Izajasz 49:1-6

Bo twój Stwórca jest twoim mężem, Pan Zastępów jest jego imieniem, a twój Odkupiciel Świętym Izraela; Bogiem całej ziemi będzie zwany. Bo Pan wezwał cię jak kobietę porzuconą i zbolałą na duchu, i żonę młodości, gdy byłaś odrzucona, mówi twój Bóg. Na krótką chwilę cię porzuciłem, ale z wielkim miłosierdziem cię zgromadzę. W małym gniewie ukryłem przed tobą na chwilę swoje oblicze, ale z wieczną łaską zmiłuję się nad tobą, mówi Pan, twój Odkupiciel. Izajasz 54:5-8

Pan Bóg, który gromadzi wygnańców Izraela, mówi: Jeszcze innych zgromadzę do Niego, oprócz tych, którzy są zgromadzeni do Niego. Izajasz 56:8

Biada pasterzom, którzy gubią i rozpraszają owce mojego pastwiska! – mówi Pan. Dlatego tak mówi Pan, Bóg Izraela, o pasterzach, którzy pasą mój lud: Rozproszyliście moje owce i wypędziliście je, a nie nawiedziliście ich. Oto Ja ukarzę was za zło waszych uczynków – mówi Pan. I zgromadzę resztę mojego trzody ze wszystkich krajów, do których je wygnałem, i sprowadzę je z powrotem do ich obór; i będą płodne i rozmnożą się. I ustanowię nad nimi pasterzy, którzy będą je paśli; i nie będą się już lękać ani trwożyć, ani ich nie zabraknie – mówi Pan. Jeremiasz 23:1-4

Tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela, o naczyniach, które pozostały w domu Pańskim i w domu króla judzkiego i w Jerozolimie: Zostaną zabrane do Babilonu i tam pozostaną aż do dnia, w którym je nawiedzę – mówi Pan – wtedy je wywiodę i zwrócę na to miejsce. Jeremiasz 27:21-22

Bo Ja wiem, jakie myśli mam o was – mówi Pan – myśli o pokoju, a nie o złu, aby dać wam oczekiwany koniec. Wtedy będziecie mnie wzywać i będziecie się do mnie modlić, a ja was wysłucham. I będziecie mnie szukać, i znajdziecie, gdy będziecie mnie szukać całym swym sercem. I dam się wam znaleźć – mówi Pan – i odwrócę waszą niewolę, i zgromadzę was ze wszystkich narodów i ze wszystkich miejsc, do których was wygnałem – mówi Pan – i sprowadzę was z powrotem na miejsce, skąd was uprowadziłem. Jeremiasz 29:11-14

Bo tak mówi Pan: Śpiewajcie z radością dla Jakuba i wykrzykujcie wśród naczelników narodów, głoście, chwalcie i mówcie: Panie, wybaw lud swój, resztkę Izraela! Oto Ja sprowadzę ich z ziemi północnej i zgromadzę ich z krańców ziemi; a z nimi ślepych i chromych, kobietę brzemienną i rodzącą razem; wielka rzesza tam powróci. Przyjdą z płaczem, a z błaganiem ich poprowadzę; poprowadzę ich wzdłuż rzek wód drogą prostą, na której się nie potkną, bo jestem ojcem dla Izraela, a Efraim jest moim pierworodnym. Słuchajcie słowa Pańskiego, narody, i głoście je na wyspach

dalekich, i mówcie: Ten, który rozproszył Izraela, zgromadzi go i będzie go strzegł, jak pasterz swojej trzody. Bo Pan odkupił Jakuba i wyzwolił go z ręki silniejszego od niego. Jeremiasz 31:7-11

A teraz więc tak mówi Pan, Bóg Izraela, o tym mieście, o którym mówicie, że będzie wydane w ręce króla babilońskiego mieczem, głodem i zarazą: Oto Ja zgromadzę ich ze wszystkich krajów, do których ich wypędziłem w moim gniewie, w moim zapalczywości i w wielkim oburzeniu; i sprowadzę ich z powrotem na to miejsce, i sprawię, że będą mieszkać bezpiecznie. I będą moim ludem, a Ja będę ich Bogiem. I dam im jedno serce i jedną drogę, aby bali się mnie na wieki, dla dobra ich i ich dzieci po nich. I zawrę z nimi wieczne przymierze, że się od nich nie odwrócę, aby im dobrze czynić; i włożę moją bojaźń w ich serca, aby ode mnie nie odstąpili. Tak, będę się radował z nich, aby im dobrze czynić, i osadzę ich w tej ziemi na stałe, całym moim sercem i całą moją duszą. Bo tak mówi Pan: Jak sprowadziłem na ten lud całe to wielkie nieszczęście, tak sprowadzę na niego całe dobro, które im obiecałem. Jeremiasz 32:36-42

Ponownie doszło mnie słowo Pana, mówiące: Synu człowieczy, twoi bracia, twoi bracia, mężowie twojego rodu i cały dom Izraela w całości, są tymi, do których mieszkańcy Jerozolimy powiedzieli: Odejdźcie od Pana! Nam ta ziemia jest dana w posiadanie. Przeto powiedz: Tak mówi Pan Bóg: Chociaż wyrzuciłem ich daleko między narody i chociaż rozproszyłem ich po krajach, jednak będę dla nich jak mała świątynia w krajach, do których przyjdą. Przeto powiedz: Tak mówi Pan Bóg: Zbiorę was spośród ludów i zgromadzę was z krajów, w których zostaliście rozproszeni, i dam wam ziemię Izraela. I przyjdą tam i zabiorą stamtąd wszystkie jej obrzydliwości i wszystkie jej obrzydliwości. I dam im jedno serce, i włożę nowego ducha do waszego wnętrza; I usunę kamienne serce z ich ciała, a dam im serce z ciała, aby postępowali według moich ustaw, przestrzegali moich praw i wypełniali je. I będą moim ludem, a Ja będę ich Bogiem. Ezechiel 11:14-20

I wyprowadzę was spośród ludów, i zgromadzę was z krajów, w których zostaliście rozproszeni, ręką mocną, ramieniem wyciągniętym i gniewem wylanym. Przyjmę was wonią waszą, gdy was wyprowadzę spośród ludów, i zgromadzę was z krajów, w których zostaliście rozproszeni; i okażę się świętym w was przed narodami. I poznacie, że Ja jestem Pan, gdy was wprowadzę do ziemi izraelskiej, do kraju, dla którego podniosłem rękę, aby go dać waszym ojcom. Ezechiel 20:34,41-42

Tak mówi Pan Bóg: Gdy zgromadzę dom Izraela spośród ludu, wśród którego jest rozproszony, i gdy się w nim uświęci w oczach narodów, wtedy zamieszkają w swojej ziemi, którą dałem słudze mojemu Jakubowi. I będą w niej mieszkać bezpiecznie, i będą budować domy, i sadzić winnice, i będą mieszkać z ufnością, gdy wykonam sądy na wszystkich, którzy nimi gardzą wokół nich; i poznają, że Ja jestem Pan, ich Bóg. Ezechiel 28:25-26

Bo tak mówi Pan Bóg: Oto Ja, Ja sam, będę szukał moich owiec i będę ich ścigał. Jak pasterz szuka swojej trzody w dzień, gdy jest wśród rozproszonych owiec, tak Ja będę szukał moich owiec i wybawię je ze wszystkich miejsc, gdzie były rozproszone w dzień pochmurny i ciemny. I wyprowadzę je spośród ludzi, i zgromadzę je z krajów, i przyprowadzę je do ich ziemi, i będę je pasł na górach Izraela nad rzekami i we wszystkich zamieszkanych miejscach kraju. Będę je pasł na dobrym pastwisku, a na wysokich górach Izraela będzie ich owczarnia; tam będą leżeć w dobrym pastwisku, i na tłustym pastwisku będą się paść na górach Izraela. Będę pasł moje owce i położę je, mówi Pan Bóg. Ja będę szukał tego, co zaginione, i sprowadzę z powrotem to, co wygnane, i opatrzę to, co złamane, i wzmocnię to, co chore; tłuste i silne wytracę, i będę ich karmił według prawa. Ezechiel 34:11-16

Przeto powiedz domowi Izraela: Tak mówi Pan Bóg: Nie czynię tego dla was, domu Izraela, ale dla mojego świętego imienia, które zbezcześciliście wśród narodów, do których przybyliście. I uświęcię moje wielkie imię, które zostało zbezczeszczone wśród narodów, które zbezcześciliście pośród nich; i narody poznają, że Ja jestem Pan, mówi Pan Bóg, gdy okażę się święty w was przed ich oczami. Bo wezmę was spośród narodów i zgromadzę was ze wszystkich krajów, i wprowadzę was do waszej ziemi. I pokropię was czystą wodą, i będziecie czyści; od wszelkiej waszej nieczystości i od wszystkich waszych bożków oczyszczę was. I dam wam nowe serce, i nowego ducha tchnę do waszego wnętrza, i usunę kamienne serce z waszego ciała, a dam wam serce z ciała. I tchnę mojego ducha w was i sprawię, że będziecie postępować według moich nakazów, będziecie przestrzegać moich praw i wykonywać je. I będziecie mieszkać w ziemi, którą dałem waszym ojcom, i będziecie moim ludem, a Ja będę waszym Bogiem. Ezechiel 36:22-28

I powiedz im: Tak mówi Pan Bóg: Oto Ja wezmę synów izraelskich spośród narodów, do których zaszli, i zgromadzę ich zewsząd, i przyprowadzę ich do ich ziemi. I uczynię ich jednym narodem w kraju na górach Izraela, i jeden król będzie królem nad nimi wszystkimi, i nie będą już dwoma narodami, i nie będą już podzieleni na dwa królestwa. I nie będą się więcej kalać swoimi bożkami, ani swoimi obrzydliwościami, ani żadnym ze swoich przestępstw; ale wybawię ich ze wszystkich ich siedzib, w których zgrzeszyli, i oczyszczę ich; i będą moim ludem, a Ja będę ich Bogiem. A sługa mój Dawid będzie królem nad nimi, i wszyscy będą mieli jednego pasterza; i będą postępować według moich praw, i przestrzegać moich ustaw, i wykonywać je. I będą mieszkać w ziemi, którą dałem Jakubowi, mojemu słudze, w której mieszkali wasi ojcowie; I będą w nim mieszkać, oni, ich synowie i synowie ich synów na wieki, a mój sługa Dawid będzie ich księciem na wieki. Zawrę z nimi przymierze pokoju; będzie to wieczne przymierze z nimi; osadzę ich i rozmnożę, i postawię moją świątynię pośród nich na wieki. Mój przybytek też będzie pośród nich; tak, będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem. I narody poznają, że Ja, Pan, uświęcam Izraela, gdy moja świątynia będzie pośród nich na wieki. Ezechiel 37:21-28

Dlatego tak mówi Pan Bóg: Teraz odwrócę niewolę Jakuba i zmiłuję się nad całym domem Izraela, i będę zazdrosny o moje święte imię, gdy poniosą swoją hańbę i wszystkie swoje winy, którymi zgrzeszyli przeciwko mnie, gdy mieszkali bezpiecznie w swojej ziemi i nikt ich nie trwożył. Gdy ich z powrotem wyprowadzę spośród ludów i zgromadzę ich z ziem ich wrogów, i poświęcę się w nich na oczach wielu narodów, wtedy poznają, że Ja, Pan, jestem ich Bogiem, który uprowadził ich do niewoli między narody, i zgromadzę ich do ich własnej ziemi i nie pozostawię tam już nikogo z nich. I nie będę już ukrywał przed nimi mojego oblicza, bo wylałem mojego Ducha na dom Izraela, mówi Pan Bóg. Ezechiel 39:25-29

A liczba synów Izraela będzie jak piasek morski, którego nie można zmierzyć ani policzyć; i stanie się, że w miejscu, gdzie im powiedziano: „Nie jesteście moim ludem", tam im powiedzą: „Jesteście synami Boga żywego". Wtedy synowie Judy i synowie Izraela zgromadzą się i ustanowią sobie jedną głowę, i wystąpią z kraju, bo wielki będzie dzień Jizreel. Ozeasz 1:10-11

Izrael jest pochłonięty: teraz będą wśród pogan jak naczynie, w którym nie ma przyjemności. Bo poszli do Asyrii, jak dziki osioł, sam jeden; Efraim najął sobie kochanków. Tak, choć najęli się wśród narodów, teraz ich zgromadzę i trochę pożałują ciężaru króla książąt. Ozeasz 8:8-10

Z pewnością zgromadzę cię, Jakubie, całego; z pewnością zgromadzę resztę Izraela; zgromadzę ich jak owce w Bocrze, jak trzodę w środku ich zagrody; będą czynić wielki hałas z powodu mnóstwa ludzi. Micheasz 2:12

W owym dniu – mówi Pan – zgromadzę chromą, zbiorę wygnaną i udręczoną; i uczynię chromą resztką, a porzuconą – narodem potężnym; i będzie nad nimi królował Pan na górze Syjon odtąd aż na wieki. Micheasz 4:6-7

Śpiewaj, córko Syjonu; wykrzykuj, Izraelu; ciesz się i wesel całym sercem, córko Jeruzalem. Pan odsunął twoje wyroki, wypędził twojego wroga: Król Izraela, Pan, jest pośród ciebie: nie ujrzysz już zła. W owym dniu powiedzą do Jeruzalem: Nie lękaj się! i do Syjonu: Niech nie osłabną twoje ręce. Pan, twój Bóg, jest pośród ciebie potężny; On zbawi, będzie się radował z ciebie radością; On odpocznie w swojej miłości, będzie się radował z ciebie z pieśnią. Zgromadzę tych, którzy się smucą z powodu uroczystego zgromadzenia, którzy są z ciebie, dla których hańba była ciężarem. Oto w owym czasie odmienię wszystkich, którzy cię dręczą, i uratuję chromą, i zgromadzę wypędzoną; I sprawię, że będą mieli chwałę i sławę w każdym kraju, w którym zostali zawstydzeni. W owym czasie przyprowadzę was z powrotem, w czasie, gdy was zgromadzę. Uczynię was bowiem sławą i chwałą u wszystkich ludów ziemi, gdy odwrócę wasze wygnanie na waszych oczach, mówi Pan. Sofoniasz 3:14-20

I wzmocnię dom Judy, i wybawię dom Józefa, i sprowadzę ich z powrotem, aby ich posadzić, bo zlituję się nad nimi; i będą, jakbym ich nie odrzucił, bo Ja jestem Pan, ich Bóg, i wysłucham ich. A Efraim będzie jak mocarz, a serce ich rozraduje się jak od wina; tak, ich synowie to zobaczą i uradują się, serce ich rozraduje się w Panu. Zagwiżdżę nad nimi i zgromadzę ich, bo ich odkupiłem; i rozmnożą się, jak się rozmnożyli. I rozsieję ich między ludami, i będą o mnie pamiętać w dalekich krajach, i zamieszkają ze swoimi synami, i wrócą. I wyprowadzę ich z ziemi egipskiej, i zgromadzę ich z Asyrii; i przyprowadzę ich do ziemi Gilead i Libanu, i miejsca dla nich nie będzie. Zachariasz 10:6-10

Nowy Testament

Gdy więc się zebrali, pytali Go, mówiąc: Panie, czy w tym czasie przywrócisz królestwo Izraelowi? A On im rzekł: Nie wasza to rzecz znać czasy i chwile, które Ojciec ustanowił swoją władzą. Ale otrzymacie moc Ducha Świętego, gdy zstąpi na was, i będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi. Dzieje Apostolskie 1:6-8

Aby w zarządzeniu pełni czasów wszystko w Chrystusie zjednoczyć w jedną całość, i to, co w niebiosach, i to, co na ziemi, w nim samym, List do Efezjan 1:10

A teraz prosimy was, bracia, przez przyjście Pana naszego Jezusa Chrystusa i przez nasze zgromadzenie się do Niego, abyście nie dali się tak łatwo zachwiać w umyśle i zaniepokoić, ani przez ducha, ani przez mowę, ani przez list rzekomo od nas pochodzący, jakoby nastał dzień Chrystusa. Niech was nikt w żaden sposób nie zwodzi; bo ów dzień nie nadejdzie, dopóki nie nastąpi najpierw odstępstwo i nie objawi się człowiek grzechu, syn zatracenia, który się sprzeciwia i wynosi ponad wszystko, co nazywa się Bogiem lub jest przedmiotem boskiej czci, tak że zasiądzie w świątyni Boga jako Bóg, podając się za Boga. 2 Tesaloniczan 2:1-4

Apokryfy

Wtedy Tobiasz ułożył modlitwę radosną i rzekł: „Błogosławiony Bóg, który żyje na wieki, i błogosławione Jego królestwo. On bowiem chłoszcze i okazuje miłosierdzie, On wtrąca do piekła i wyprowadza z niego; i nie ma nikogo, kto by uszedł Jego ręki. Wyznawajcie Go przed poganami,

synowie Izraela, bo On nas rozproszył między nimi. Opowiadajcie o Jego wielkości i wywyższajcie Go przed wszystkimi żyjącymi, bo On jest naszym Panem i Bogiem, Ojcem naszym na wieki. On nas ubiczuje za nasze winy i znowu się zmiłuje, i zgromadzi nas spośród wszystkich narodów, między którymi nas rozproszył". Tobiasz 13:1-5

Zbierz wszystkie pokolenia Jakuba i odziedzicz je, jak od początku. Panie, zmiłuj się nad ludem, który jest nazwany Twoim imieniem, i nad Izraelem, którego nazwałeś swoim pierworodnym. Mądrość Syracha 36:11-12

Jerozolimo, spójrz ku wschodowi i zobacz radość, która przychodzi do ciebie od Boga. Oto idą twoi synowie, których wysłałaś, idą zgromadzeni od wschodu aż do zachodu słowem Świętego, radując się chwałą Boga. Baruch 4:36-37

Powstań, Jeruzalem, i stań wysoko, i spójrz ku wschodowi, i zobacz, jak twoi synowie zgromadzili się od zachodu ku wschodowi słowem Świętego, radując się wspomnieniem Boga. Baruch 5:5

A modlitwa brzmiała następująco: O Panie, Panie Boże, Stwórco wszystkiego, który jesteś straszliwy i silny, sprawiedliwy i miłosierny, jedyny i łaskawy Królu, jedyny Dawco wszystkiego, jedyny sprawiedliwy, wszechmocny i wieczny, który wybawiasz Izraela z wszelkiego ucisku, który wybrałeś ojców i uświęciłeś ich: Przyjmij ofiarę za cały lud Twój, Izraela, zachowaj swój udział i uświęć go. Zbierz rozproszonych od nas, wyzwól tych, którzy służą pośród pogan, wejrzyj na wzgardzonych i znienawidzonych, i niech poganie poznają, że Ty jesteś naszym Bogiem. 2 Mch 1,24-27

Mamy też nadzieję, że Bóg, który wyzwolił cały swój lud i dał mu dziedzictwo, królestwo, kapłaństwo i świątynię, jak obiecał w Prawie, wkrótce zmiłuje się nad nami i zgromadzi nas ze wszystkich krajów pod niebem do miejsca świętego, bo wybawił nas z wielkiego ucisku i oczyścił to miejsce. 2 Machabejska 2:17-18

Jasher i Jubileusze

A było to w piętnastym roku pobytu Abrama w ziemi Kanaan, czyli w siedemdziesiątym roku życia Abrama, gdy Pan ukazał się Abramowi w tym roku i rzekł do niego: „Ja jestem Pan, który wyprowadził cię z Ur Kasdim, aby dać ci tę ziemię w dziedzictwo. Teraz więc chodź przede Mną, bądź nieskazitelny i przestrzegaj moich przykazań, bo tobie i twemu potomstwu dam tę ziemię w dziedzictwo, od rzeki Micraim aż do wielkiej rzeki Eufrat". Jasher 13:17-18
I wstał Ezaw i wrócił do Jakuba, i uczynił wszystko, co radził Nebajot, syn Izmaela. I zabrał Ezaw całe bogactwo, które Izaak pozostawił, dusze, zwierzęta, bydło i majątek, i całe bogactwo; nie dał nic swemu bratu Jakubowi. I wziął Jakub całą ziemię Kanaan, od potoku egipskiego aż do rzeki Eufrat, i wziął ją na wieczne posiadanie, i dla swoich dzieci, i dla swojego potomstwa po sobie na wieki. A oto słowa, które Jakub zapisał w księdze, mówiąc: Ziemię Kanaan i wszystkie miasta Chetytów, Chiwwitów, Jebusytów, Amorytów, Peryzzytów i Gergaszytów, wszystkie siedem narodów od rzeki egipskiej aż do rzeki Eufrat. Jasher 47:24,27

Po śmierci Mojżesza Pan rzekł do Jozuego, syna Nuna, mówiąc: „Wstań i przejdź przez Jordan do ziemi, którą dałem synom Izraela, a ty sprawisz, że synowie Izraela odziedziczą tę ziemię. Każde miejsce, po którym stąpnie twoja stopa, będzie należało do ciebie. Od pustyni Libanu aż do wielkiej rzeki, rzeki Perat, będzie twoją granicą". Jaszer 88:1-3

A potem nawrócą się do mnie spośród pogan całym swym sercem, całą swą duszą i całą swą mocą, i zgromadzę ich spośród wszystkich pogan, i będą mnie szukać, tak że dam się im znaleźć, gdy będą mnie szukać całym swym sercem i całą swą duszą. Jubileusze 1:14

I rzekł do niego: „Ja jestem Pan, który cię wyprowadził z Ur chaldejskiego, aby ci dać ziemię Kananejczyków, abyś ją posiadł na wieki; i będę Bogiem dla ciebie i dla twego potomstwa po tobie". I w owym dniu zawarł Pan przymierze z Abramem, mówiąc: „Potomstwu twemu dam tę ziemię, od rzeki egipskiej aż do wielkiej rzeki, rzeki Eufrat, Kenitów, Kenizytów, Kadmonitów, Peryzzytów i Refaitów, Fakorytów, Chiwwitów, Amorytów, Kananejczyków, Girgaszytów i Jebusytów". Jubileusze 14:7,18

I dam tobie i twemu potomstwu po tobie ziemię, w której byłeś przybyszem, ziemię Kanaan, abyś ją posiadł na wieki, a Ja będę ich Bogiem. Jubileusze 15:10

Zapomniane Księgi Edenu

I powiedziałem mojemu ojcu Jakubowi: Przez ciebie Pan złupi Kananejczyków i da ich ziemię tobie i twojemu potomstwu po tobie. Testament Lewiego 3:10

A potem sam Pan (Jezus Chrystus) wzejdzie przed wami, światło sprawiedliwości, i powrócicie do swojej ziemi. I ujrzycie Go w Jerozolimie, przez wzgląd na Jego imię. I znowu niegodziwością waszych uczynków rozgniewacie Go i zostaniecie przez Niego odrzuceni aż do czasu skończenia. Testament Zabulona 2:32-35

A gdy się zmniejszycie i staniecie się nieliczni, powrócicie i uznacie Pana, Boga waszego, a On przyprowadzi was z powrotem do waszej ziemi według wielkiego swego miłosierdzia. I stanie się, że gdy przyjdą do ziemi ojców swoich, znowu zapomną o Panu i staną się bezbożni. I rozproszy ich Pan po całej ziemi, aż przyjdzie miłosierdzie Pana (Jezusa Chrystusa), człowieka czyniącego sprawiedliwość i miłosierdzie wszystkim, którzy są daleko, i tym, którzy są blisko. Testament Naftalego 1:30-32

Ewangelia - Tylko Jezus Chrystus Zbawia

I urodzi syna, któremu nadasz imię Jezus, albowiem On zbawi swój lud od jego grzechów. Ewangelia Mateusza 1:21

Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Jana 3:16

Jezus mu rzekł: Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie. Jana 14:6

I nie ma w żadnym innym zbawienia; albowiem nie ma żadnego innego imienia pod niebem, danego ludziom, przez które moglibyśmy być zbawieni. Dzieje Apostolskie 4:12

Najpierw bowiem podałem wam to, co i ja otrzymałem, że Chrystus umarł za nasze grzechy według Pism, że został pogrzebany, i że zmartwychwstał trzeciego dnia według Pism, 1 Koryntian 15:3-4

W Nim mamy odkupienie przez krew Jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski Jego. List do Efezjan 1:7

Są cztery prawdy, które musimy w pełni zrozumieć:

1. Bóg tak bardzo cię kocha.

On chce, abyś miał życie wieczne w niebie z Nim.
Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Jana 3:16

On chce, abyś miał pełne znaczenia i obfite życie z Nim.
Złodziej przychodzi, aby kraść, zabijać i niszczyć. Ja przyszedłem, aby owce miały życie i miały je w obfitości. Jana 10:10

Mimo to wiele osób nie doświadcza sensownego życia i nie jest pewnych, czy mają życie wieczne, ponieważ…

2. Człowiek jest z natury grzeszny. Dlatego jest oddzielony od Boga.

Wszyscy zgrzeszyli.
Bo wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej. Rzymian 3:23
Albowiem korzeniem wszelkiego zła jest miłość pieniędzy... 1 Tymoteusza 6:10

Zapłatą za grzech jest śmierć.
Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć... Rzymian 6:23

Biblia wyróżnia dwa rodzaje śmierci:
• Śmierć fizyczna
A jak postanowione jest ludziom raz umrzeć, a potem sąd. Hebrajczyków 9:27
• Śmierć duchowa lub wieczne oddzielenie od Boga w piekle
Ale bojaźliwi i niewierzący, i obrzydliwi, i zabójcy, i rozpustnicy, i czarownicy, i bałwochwalcy, i wszyscy kłamcy będą mieli udział w jeziorze gorejącym ogniem i siarką. To jest śmierć druga. Objawienie 21:8

Jeśli człowiek jest oddzielony od Boga z powodu swojego grzechu, jakie jest rozwiązanie tego problemu? Często myślimy, że rozwiązaniami są: religia, dobre uczynki i dobre maniery. Ale istnieje tylko jedno rozwiązanie od Boga.

3. Jezus Chrystus jest jedyną drogą do nieba.

Oto deklaracja Boga.
Jezus mu rzekł: Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie. Jana 14:6

Zapłacił pełną karę za nasze grzechy.
Bo i Chrystus raz cierpiał za grzechy, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby nas przyprowadzić do Boga; wprawdzie umarł wprawdzie na ciele, ale został ożywiony duchem. 1 Piotra 3:18
W Nim mamy odkupienie przez krew Jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski Jego. List do Efezjan 1:7

Obiecano mu życie wieczne.
Kto wierzy w Syna, ma życie wieczne. A kto nie wierzy Synowi, nie ujrzy życia, lecz gniew Boży ciąży na nim. Jana 3:36
Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem łaski Bożej jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym. Rzymian 6:23

4. Aby zostać zbawionym, musimy uwierzyć w Jezusa Chrystusa.

Nasze zbawienie jest zasługą łaski Bożej przez wiarę w Jezusa Chrystusa.
Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar; nie z uczynków, aby się kto nie chlubił. List do Efezjan 2:8-9

Albowiem każdy, kto wezwie imienia Pańskiego, będzie zbawiony. Rzymian 10:13

Modlitwa grzesznika
Módl się z wiarą:
Panie Jezu, bardzo Ci dziękuję za Twoją miłość. Wyznaję, że jestem grzesznikiem i proszę o Twoje przebaczenie. Dziękuję Ci za przelanie krwi, aby zapłacić za wszystkie moje grzechy. Dziękuję Ci za Twoją śmierć na krzyżu, pogrzeb i zmartwychwstanie. Ufam Ci jako mojemu Panu i Zbawicielowi. Przyjmuję Twój dar życia wiecznego i oddaję Ci moje życie. Pomóż mi przestrzegać wszystkich Twoich przykazań i podobać się Tobie. Amen.

Jeśli zaufałeś Jezusowi Chrystusowi, przydarzyło ci się coś następującego:
• Teraz masz życie wieczne z Bogiem.
A to jest wola Tego, który mnie posłał, aby każdy, kto widzi Syna i wierzy w Niego, miał życie wieczne, a Ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym. Jana 6:40
• Wszystkie twoje grzechy zostały zapłacone i odpuszczone. (przeszłe, teraźniejsze, przyszłe)
Lecz ten człowiek, złożywszy jedną ofiarę za grzechy na zawsze, zasiadł po prawicy Boga, Hebrajczyków 10:12
• Jesteś nowym stworzeniem w oczach Boga. To początek twojego nowego życia.
Tak więc jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem. Stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe. 2 Koryntian 5:17
• Stałeś się dzieckiem Boga.
Lecz wszystkim tym, którzy Go przyjęli, dał moc, aby się stali dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię Jego. Jana 1:12

Dobre uczynki nie są sposobem na zbawienie, ale dowodem lub owocem naszego zbawienia.
Jesteśmy bowiem Jego dziełem, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg z góry przeznaczył, abyśmy w nich chodzili. List do Efezjan 2:10
Niech cię Bóg błogosławi!

Pomnik Marii z Betanii

A gdy był w Betanii, w domu Szymona Trędowatego, gdy siedział przy stole, przyszła kobieta mająca alabastrowy słoik maści nardowej bardzo drogiej; i stłukła słoik, i wylała mu ją na głowę. A niektórzy oburzyli się w sobie i mówili: Po co to marnotrawstwo maści? Przecież można ją było sprzedać drożej niż za trzysta denarów i rozdać ubogim. I szemrali przeciwko niej. A Jezus rzekł: Zostawcie ją; czemu ją trapicie? Dobry uczynek spełniła względem mnie. Bo ubogich zawsze macie u siebie i kiedy chcecie, możecie im dobrze czynić; mnie zaś nie zawsze macie. Uczyniła, co mogła; przyszła wcześniej, aby namaścić moje ciało do pogrzebu. Zaprawdę powiadam wam: Gdziekolwiek ta Ewangelia będzie głoszona po całym świecie, również to, co ona uczyniła, będzie mówione na jej pamiątkę. Ewangelia Marka 14:3-9